

слѣжъ, че наши-тъ готвачъ Драко ище ви послужи найдобро и найвѣрно; защо то той и тѣй е отъ Ліонъ.

Графица-та. Добрѣ, а ти иди и кажи му да дойде тутакси при мене. (*Берта отважда, а Графица-та сѣдва при асталъ-тъ, и пише писмо*).

ПОЗОРИЩЕ III.

Графица-та и Драко.

Драко. (*поклонява ся и цѣлува на Графица-та рѣкъ.*) Какво заповѣдате, милостива госпоже Графице?

Графица-та. Изъ съмь рада да занесешъ едно писмо въ Ліонъ на Господ. Графа.

Драко: Съ драго сърце милостива госпоже!

Графица-та. Азъ ще ти дамъ пары за пѣтъ, само добрѣ са пази, да та не види проклетый Голосъ.

Драко. А защо да са пазѣжъ отъ него?

Графица-та. Та поради него ще преводѣжъ писмо на супруга си, защото ма е много увредилъ.

Драко. Той вы увредилъ! а съ какво, понизно вы молежъ.

Графица-та. О, не пытай ма Драко, не пытай, тѣй ма е увредилъ, щото догдѣ занесешъ писмо-то на Господина, — знаѣжъ, че тутакси ще заповѣда да го оковѣтъ и въ тъмницѣ хвърлятъ.

Драко. Що думате! — Зеръ толкова далеко задълбалъ?